

From: 5.1.2.e 5.1.2.e <5.1.2.e @gmail.com>
Date: Tuesday, June 9, 2026, 11:58 AM
To: postbus@ccrstekamer.nl
5.1.2.e @eerstekamer.nl
hetty.janssen@eerstekamer.nl
janny.bakker@ccrstekamer.nl
lies.vanaelst@eerstekamer.nl
ruben.baumgarten@eerstekamer.nl
toinc.beukering@ccrstekamer.nl
Ilse.bezaan@eerstekamer.nl
mary.fiers@eerstekamer.nl
robert.vangasteren@ccrstekamer.nl
auke.vandergoot@eerstekamer.nl
arie.griffioen@eerstekamer.nl
roel.vangurp@ccrstekamer.nl
marian.kaljouw@eerstekamer.nl
eric.kemperman@eerstekamer.nl
frans.vanknapen@ccrstekamer.nl
n.koffeman@eerstekamer.nl
paul.vanmeenen@eerstekamer.nl
carla.mooncn@ccrstekamer.nl
shirin.musa@eerstekamer.nl
gaby.perin-gopie@eerstekamer.nl
martin.vanrooijen@eerstekamer.nl
daan.roovers@ccrstekamer.nl
cees.vandesanden@eerstekamer.nl
joris.steenkamp@eerstekamer.nl
karin.straus@ccrstekamer.nl
hendrik-jan.talsma@eerstekamer.nl
noortje.thijssen@eerstekamer.nl
ingrid.vissers@ccrstekamer.nl
marc.devries@eerstekamer.nl
pim.walenkamp@eerstekamer.nl
clly.vanwijk@ccrstekamer.nl
CC: 5.1.2.e 5.1.2.e <5.1.2.e @strafwerk.eu>
Subject: Verzoek tot agendering - Structureel falen bij uitvoering medische zorgplicht in detentie- Artikel 42 Pbw en artikel 3 EVRM - Casus E.C 5.1.2.e PI Lelystad

Geachte leden van de Eerste Kamer en senatoren,

Ik schrijf u in uw hoedanigheid als toezichthouder op de kwaliteit en uitvoering van wetgeving. Mijn verzoek is geen politiek verzoek, maar een constitutioneel signaal: de wet gebiedt iets wat in de praktijk stelselmatig niet wordt nageleefd, de toezichthoudende instanties die de wetgever daarvoor heeft aangewezen verzaken hun taak, en Nederland dreigt daarmee zijn verdragsverplichtingen onder artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens te schenden.

Mijn naam is ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} Mijn vader, de ^{5.1.2.e} (geb. 15 juni 1954), verblijft momenteel in PI Lelystad. Zijn medische situatie is ernstig. Niemand handelt. Ik verzoek u dit te agenderen als een vraagstuk van uitvoering van wetgeving én naleving van internationale mensenrechtennormen.

De wet is duidelijk

Artikel 42 van de Penitentiaire beginselenwet bepaalt dat de gedetineerde recht heeft op medische verzorging door een inrichtingsarts, dat de arts beschikbaar moet zijn indien dit in het belang van de gezondheid noodzakelijk is, en dat de directeur zorg draagt voor overbrenging naar een ziekenhuis indien de behandeling aldaar plaatsvindt. Dit is geen discretionaire bevoegdheid — het is een recht.

Artikel 7 lid 2 van de Penitentiaire beginselenwet bepaalt dat de Commissie van Toezicht tot taak heeft kennis te nemen van grieven van gedetineerden en toezicht te houden op de wijze van tenuitvoerlegging van de vrijheidsbeneming. Artikel 59a Pbw geeft de gedetineerde het recht zich tot de Commissie van Toezicht te wenden met een verzoek tot bemiddeling over de zorgplicht. Dit recht is niet optioneel.

De wetgever heeft een helder systeem ontworpen: een recht op zorg, een toezichthouder die ingrijpt als dat recht wordt geschonden, en een beklag- en beroepscommissie als vangnet.

Het verdrag is absoluut

Boven dit nationale stelsel staat artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen." Dit verbod is absoluut — er bestaat geen enkele uitzondering of rechtvaardiging, ongeacht de ernst van het gepleegde delict.

Uit vaste jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens volgt dat dit verbod een positieve verplichting inhoudt voor staten om gedetineerden daadwerkelijke toegang te bieden tot noodzakelijke medische zorg, waaronder psychiatrische behandeling (Rooman t. België, EHRM 31 januari 2019, nr. 18052/11, § 141 en § 205; Murray t. Nederland, EHRM 26 april 2016, nr. 10511/10).

Het Gemeenschappelijk Hof van Justitie heeft op 30 juni 2025 (ECLI:NL:OGHACMB:2025:149) geoordeeld dat het langdurig onthouden van noodzakelijke medische en psychiatrische zorg aan een gedetineerde "een (dreigende) schending oplevert van artikel 3 van het EVRM." Het Hof overwoog daarbij dat "schending van fundamentele mensenrechten het Koninkrijk als geheel raakt."

De drempel voor een schending van artikel 3 EVRM wordt beoordeeld aan de hand van alle omstandigheden van het geval, waaronder de duur van de situatie, de fysieke en mentale gevolgen, en de leeftijd en gezondheid van de betrokkene. Hoge leeftijd, ernstige medische voorgeschiedenis, cognitieve beperkingen en langdurig negeren van klachten verlagen die drempel aanzienlijk.

De uitvoering faalt

In de praktijk faalt het systeem structureel. Dat zeg ik niet alleen namens mijn vader. Dat blijkt uit rechterlijke uitspraken, tuchtrechtelijke beslissingen en onderzoeksjournalistiek.

De Rechtbank Den Haag heeft in 2025 vastgesteld dat de Staat een zorgplicht heeft jegens gedetineerden die voortvloeit uit artikel 7:453 BW juncto artikel 42 Pbw, en dat die zorgplicht inhoudt dat zorg "van een goed niveau is, die veilig, doeltreffend en doelmatig is, tijdig wordt verleend en is afgestemd op de reële behoefte van de cliënt" (ECLI:NL:RBDHA:2025:9986). Het Gerechtshof Den Haag heeft in 2023 geoordeeld dat een gedetineerde in een kort geding ontvankelijk is tegen de Staat over medische kwesties, juist omdat de reguliere penitentiaire klachtprocedure niet snel genoeg is (ECLI:NL:GHDHA:2023:662). Het Hof stelde vast dat de bemiddelingsprocedure van Hoofdstuk XIIb Pbw "niet voorziet in een vergelijkbare snelle variant waarmee hetzelfde gevolg kan worden bereikt als met een burgerlijk kort geding."

5.1.2.e (†januari 2026, PI Heerhugowaard): maandenlang werden ernstige klachten genegeerd. Familie en advocaat smeekten om medische hulp. Het hoofd zorg schreef terug: "Er is geen reden tot bezorgdheid." Bleek uitgezaaide longkanker. Onderzocht door Pointer (KRO-NCRV, 26 mei 2026).

5.1.2.e (†2022, PI Ter Peel): het Regionaal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg stelde tekortkomingen vast bij de behandelend arts (januari 2026).

Arnhem 2024: een arrestant overleed na toediening van verkeerde medicatie door een politiemedewerker. Het OM vervolgt voor dood door schuld (NOS, december 2025).

Dit zijn niet drie incidenten. Dit is een patroon dat wijst op structurele tekortkomingen in de uitvoering van de medische zorgplicht in detentie — tekortkomingen die niet alleen de Penitentiaire beginselenwet schenden, maar ook de verdragsverplichtingen van Nederland onder artikel 3 EVRM.

De casus van mijn vader

Mijn vader heeft een gedocumenteerde voorgeschiedenis van 5.1.2.e 5.1.2.e waarvoor hij in maart 2025 met spoed vanuit PI Alphen naar het HMC Westeinde moest worden overgebracht. Zijn eigen medisch dossier vermeldt dat er signalen zijn gemist in de voorgaande inrichting. Hij 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e Hij is 71 jaar oud.

Bij vonnis van de Rechtbank Den Haag van 19 maart 2025 (5.1.2.e) is vastgesteld dat bij mijn vader sprake is van een 5.1.2.e 5.1.2.e waarschijnlijk veroorzaakt door de 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e en dat nader neurologisch onderzoek en passende zorg in een PPC noodzakelijk zijn. De rechtbank heeft uitdrukkelijk overwogen dat dit onderzoek en deze zorg tijdens de detentie dienen plaats te vinden. De wetgever heeft aan de directeur van de PI de plicht opgelegd dit te realiseren. De directeur van PI Lelystad heeft dat tot op heden niet gedaan.

Zijn rolstoel is afgenomen. Er wordt niet gereageerd op herhaalde verzoeken van zijn gemachtigde. En de Commissie van Toezicht bij de Rechtbank Midden-Nederland heeft op 9 juni 2026 om 7:27 uur schriftelijk meegedeeld dat zij mijn e-mail "niet in behandeling kan nemen" — in strijd met artikel 7 lid 2 sub b en artikel 59a Pbw.

De situatie van mijn vader voldoet aan de EHRM-criteria voor een dreigende schending van artikel 3 EVRM: hij is 71 jaar oud en 5.1.2.e 5.1.2.e door zijn 5.1.2.e 5.1.2.e Hij heeft een 5.1.2.e 5.1.2.e 5.1.2.e waarbij eerder signalen zijn gemist. Zijn klachten worden structureel genegeerd. De door de rechtbank noodzakelijk geachte zorg wordt niet geboden. En de Staat — die door hem op te sluiten volledig verantwoordelijk is geworden voor zijn gezondheid — reageert niet.

De vraag voor de Eerste Kamer

De wetgever heeft een systeem ontworpen. Dat systeem werkt niet. De vraag voor de Eerste Kamer is niet of de wet goed is — zij is goed. De vraag is of de uitvoerende macht haar wettelijke verplichtingen nakomt, of het toezichtstelsel dat de wetgever heeft ingericht daadwerkelijk functioneert, en of Nederland zijn verdragsverplichtingen onder artikel 3 EVRM nakomt.

Ik verzoek u het volgende te overwegen:

Ten eerste, de uitvoering van artikel 42 Pbw te agenderen voor een debat of schriftelijke consultatie met de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid over de vraag of de medische zorgplicht in penitentiaire inrichtingen structureel wordt nageleefd, mede in het licht van de positieve verplichtingen die voortvloeien uit artikel 3 EVRM.

Ten tweede, de vraag aan de orde te stellen of de Commissies van Toezicht hun wettelijke taken — zoals neergelegd in artikel 7 en artikel 59a Pbw — daadwerkelijk uitvoeren, en of de wetgever aanvullende maatregelen moet treffen om de effectiviteit van dit toezicht te waarborgen.

Ten derde, te bezien of de huidige regeling van Hoofdstuk XIIb Pbw, die betrekking heeft op klachten over medisch handelen, voldoende snelle rechtsbescherming biedt bij acute medische situaties in detentie — gelet op het arrest van het Gerechtshof Den Haag (ECLI:NL:GHDHA:2023:662) dat de procedure als onvoldoende snel heeft gekwalificeerd.

Ten vierde, te bezien of de huidige wijze van tenuitvoerlegging van de medische zorgplicht in detentie verenigbaar is met de verdragsverplichtingen van Nederland onder artikel 3 EVRM, mede gelet op de tussenbeschikking van het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van 30 juni 2025 (ECLI:NL:OGHACMB:2025:149) waarin is vastgesteld dat het Koninkrijk zijn verplichtingen ex artikel 3 EVRM niet nakomt.

Wie ik ben

Ik ben de dochter van ^{5.1.2.e} Ik ben een ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} met ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} Ik heb geen juridische macht. Ik heb geen politieke macht. Ik heb alleen het recht om aan u te schrijven als volksvertegenwoordigers die zijn aangesteld om te bewaken dat wetgeving niet alleen op papier bestaat, maar ook in de praktijk wordt nageleefd — en dat Nederland zijn internationale verdragsverplichtingen nakomt.

Mijn vader is 71 jaar oud, heeft ^{5.1.2.e} gehad, heeft ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e} die hem is afgenomen, en niemand reageert. Als dit misgaat, is dat niet te wijten aan een leemte in de wet. Het is te wijten aan een systeem dat de wet niet handhaaft en een staat die zijn eigen verdragsverplichtingen schendt.

Ik ben bereid een volledig dossier te verstrekken, waaronder het vonnis, het medisch dossier, de e-mailcorrespondentie, en de medische machtiging.

Met vriendelijke groet,

^{5.1.2.e} ^{5.1.2.e}
Gemachtigde namens de ^{5.1.2.e}
Telefoon: ^{5.1.2.e}
E-mail: ^{5.1.2.e} [@gmail.com](mailto: @gmail.com)